

متن پرسش

سلام علیکم: در رابطه با تعلیم و تربیت، و مربی بودن و هدایت دیگران و کارهای فرهنگی که معمولا در مساجد و کانون های فرهنگی و مدارس انجام می‌گردد سوالاتی داشتم که خدمتتان عرض می‌کنم. ۱. حقیقتا آیا ما می‌توانیم و وظیفه داریم که کسی را تربیت و یا هدایت کنیم یا نه؟ (با توجه به آیاتی از قرآن که اشاره به پرداختن به خویش دارد و هدایت و گمراهی را مختص به خدا می‌داند، و ابتدای نامه ۳۱ که مولا می‌فرماید دنیا مرا برآن داشت که دیگران را رها کنم و به خود بپردازم) ۲. در درون خودم، هم احساس می‌کنیم که پرداختن به دیگران کار گزافیست و ما مسئول دیگران نیستیم و هم احساس می‌کنیم که نمی‌شود نسبت به جامعه بی‌تفاوت بود، حال وظیفه چیست به راستی؟! ۳. آیا بدون مطالعات عمیق اسلامی (مانند رجوع به تفاسیر قرآن، و اندیشمندانی از قبیل ابن عربی و ملاصدرا) ورود به کار فرهنگی و تربیتی صحیح است و یا همین معلومات سطحی که در اکثر فعالین فرهنگی وجود دارد کافییست و باید عمل کرد تا راه گویدمان که چون...؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! تربیت از آن خداوند است ولی خداوند می‌فرماید: «وَدَّكُرَّ فَإِنَّ الذُّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ» و بدین جهت باید متذکر راه حقیقت بشویم تا خود انسان‌ها انتخاب کنند. ۲. آری! ما در کنار اصلاح خود نسبت به هدایت سایر انسان‌ها مسئولیت داریم و در حدّ وظیفه و توان در رساندن حق به دیگران باید تلاش کنیم به همان معنای تبلیغ یا رساندن ۳. هرچه قرآنی‌تر باشیم بهتر می‌توانیم کمک کنیم ولی به هر حال از آن طرف هم نسبت به رهنمودهای دینی برای تذکر به افراد، بیگانه نیستیم. موفق باشید